

Stjernen.

L. Ebbeson, Redaktør

Alt Bladet vedkommende (saafom: Indbødder, Adresserandringer o. l. v. adresseret „Stjernen“ Dannebrog, Redaktsk.)

Venge kan sendes i „Money Orders“, Post Note, Bank-Note eller i Registeret Breve.

„Stjernen“ er det billigste danske Blad i Amerika; koster blot \$1.25 om Uget, men sendes vel af mærke kun med forudsættelse af 15 Uger efter forudbetalt Kants Forsendelse, og man har da at abonnere paany, hvis man fremdeles ønsker Bladet.

Til Klubber paa fem Abonnenter sendes „Stjernen“ et Aar for \$5.00, eller blot \$1.00 hver.

Folk, som ønsker at gøre sig bekendt med „Stjernen“, vil paa forlangende faa Bladet frit tilsendt i 3 Uger, og ved Indsendelsen af 15 Cents i Stamps, i 8 Uger. Ved Udbødet af denne Tid kanes Forsendelse om ikke bestilt paany.

„STJERNENS“ AGENTER.

„Stjernen“ kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og forvitere for Abonnementspenge.

A. Fr. Hansen, General-Agent, Cedar Rapids, Iowa.
C. S. Christensen, Fremont, Neb.
Chr. Johnson, Minden, Neb.
R. Christensen, Clarion, Kansas.
F. S. Grunberg, Hampton, Neb.
D. C. Mobby, Deerfield, Dane Co., Wis.
P. Paulson, U. P. Depot, Cheyenne, Wyo.
G. K. Knudsen, Davenport, Iowa.
W. M. Vager, Akron, Colo.
Kotograf G. C. Smith, Bannock, Wash.
Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & Burdette St., Omaha, Neb.
Albert Christensen, Durman, Arapahoe Co., Colo.
A. P. Johnson, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.

Marius Christensen, Canon, Fresno Co., California.
Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker titide.

Voghandler N. Fr. Hansen,

Cedar Rapids, Iowa, er „Stjernen“'s østlige Generalagent. Han anstatter Lokaltagenter og besørger alt Ekspeditionen vedrørende med samme Autoritet, som Bladets Udgifter. Alle „Stjernen“'s Holdere østfor Missourifloden vil behøve at indsende Betaling, Bestilling og forlangender om Prøvenumre til Mr. Hansen.

Ekjent vi ofte og gjentagende har be-
læstgjort, at „Stjernen“, siden Pri-
st blev sat ned til Kontant-Markedet,
hendes naar Tiden, der er betalt for,
er udløst, synes der dog at være mang-
ge, som misforstaa dette. Vi har hørt
Brev fra ikke saa faa, som ikke kan for-
staa hvorfor Bladet ikke kommer længer,
Hvad de ikke har noget til Gode. Den
gamle Vane er naturligvis saa indgroet,
at man finder det haardt at vænne sig til
nye Reforme. Men vi har sat Prisen
paa Bladet ned til det lavest mulige
Mark, og agte ikke at give Bladet til
nogen uden Betaling, med mindre en
Mand er saa fattig at han ikke kan be-
tale, saa vil vi forære ham det rent ud-
lad derfor enhver Brev i Grindring, at
„Stjernen“ sendes kun i tre Uger efter
Udbødet af det Dato, op til hvilket der
er betalt og som findes ved Siden af
Ravnet paa Bladet, og saa stopper den,
med mindre Betaling er gjort. Det er
en ren Ordning, som vi haabe, at enhver
vil kunne fatte.

Man hører ret ofte en Mand prale
af, at han tilhører dette eller hint Parti.
Uden Tvivl er det sandt hvad vedoms-
mende saaledes paastaar, thi deres Hand-
linger bekræfter Ordene. Men, man bet
det aldrig har faldet faadanne ind, at de
simpelt hen udraabe sig selv som politiske
Muller, naar de siger jaadann. Sin Zog-
berger, som agter at fuldbyrde sin Zog-
bergt og tage Del i Landets Styre,
skalde tillade noget Parti at eje sig.

Republikanerne i Pennsylvania i
Gædelighed og over hele Landet i M-
mindelighed er sandelig at beklage i An-
ledning af, at Voss Quay endnu kon-
trollerer det republikanske Parti i Penn-
sylvania. Na, vi beklager dem, ikke fordi
vi har saa syge Tanker om Republi-
kanerne i Hmindelighed, at vi kan tro,
at de i sit Hjerte billiger de berygtede
politiske Metoder, som har været Sen-
ator Quays offentlige Købedane. Vi
tror det er mere Angeld paa Energi og
maakte ogsaa paa Ansigt, der frakholder
Partiets Lemmer at stille sig ud fra sligt
forbandet Selskab. Han vedbliver at
være den politiske Voss i Pennsylvania,
og som saadan er han nødvendig til at
blive en vigtig Faktor i Nationalpolitiken,
trods den Vancare, der hører over
hans Navn. Fortklaringen ligger maa-

se deri, at Partimaakinen bryder sig ikke
en Døjt om den offentlige Stemning, og
Quay er som tidligere jagt en saa opper-
lig Maktstift, at ingen republikansk Mar-
kine kan løbe i Pennsylvania uden at
den Mand staar ved Styret.

Det er ganske interessant at iagttage,
hvorledes det ligesom paa en Gang er
kommen en Slags Angst over de republi-
kanske Blade, som statter Harrison's
Gjenvalg. Ellers har jo intet siden Vanc-
ar's Afstedbrev gaaet sin gamle Gang,
og ikke saa meget som en Tue lyntes at
skulle byde Harrison nogen Modstand.
Men de sidste Dages Begivenheder har
sat et ny Præg paa Stillingen; og flere
af de rentlige Blade har satet Mistan-
ke om, at der er Ulygter i Mosen. Alle
haandte syge Spøgelser begynder at
forpære disse trofaste. I sin fortrak-
kelse er man endog saa gaaet saa vidt som
at forestille sig Sandsynligheden af, at
Republikanerne i Klippebjergsstaten
vil gaa i Kompagni med det forhadte
Hølleparti og stemme for Høllepartiets
Kandidat. Saa galt bliver det vil ikke;
men dersom Senator Wolcott er nogen
Autoritet kan man hvide evig forvisset
om, at Delegationerne fra Stillebaer-
og Klippebjergsstaten ikke agter at be-
handle Harrison med Høndiser paa naar
de kommer ned til den By, hvor man læ-
ver Mel.

Vækkelsen.

Vor Epoke er Brydningernes og Sjæ-
ringens. Intelligensen har begyndt at
bane sig Vej til Befolkningens slade Lag,
og en politisk Vækkelse gaar hen over
Landene.

Overalt er der Kamp mellem Magts-
havterne og de af Naturen liberetigede
de besiddelsesløse. Her i Amerika er
Kampen ikke mindre end hist paa den
anden Side Havet. Men det er langt
fra at Kampen er bleven almindelig; der
til er Vækkelsen endnu for lidt udbredt.
Mange af dem, som sukker under de
Byrder, et tyrannisk Styre har lagt paa
dem, er bange for at tro, at det kan bli-
ve anderledes; de er endnu for uvidende,
for borte og for fattige paa Energi til
at rejse sig mod Samsundens Ulykkelighed.

En anden Aarsag er den halvt over-
troiske, halvt arbejdige Hølle, der bin-
der den enkelte til et politisk Parti, som
han er født og opdraget i. Dette Parti
ledere har alle hans Dage tænkt og
handlet for ham, og han tør ikke staa
sin Tid til egen Dommekraft eller egen
Tankeproces.
Men forunderligt er det, at der kan
være saa mange af vore indvandrede
Landsmænd, som med deres bekendte
medfødte Seighed gennem tykt og tynt
hænger ved det Parti, som de ved første
Hjerd har sluttet sig til, ikke isøve noget
forudfendtskab, men i de fleste Tilfælde
blot fordi det Parti stod ved Magten,
og selvfølgelig for deres Begreber repræsen-
terede den republikanske Fristat. Og
dog er Standinavnerne en Klasse med stærkt
uoppragede Begreber og hvis Væm-
melse vækkes ved Synet af Uret og Uvrig.
Men ikke desto mindre kan de klar efter
klar se paa og endog deltage i Partihyer-
ter, uden at haave sin Selvstændighed
og Hedsbevidsthed. Klar efter klar kan
de indgive de Historier, som Aviser i
deres eget Sprog opvorter med i de
gamle Jagtpolitikeres Interesse.

Men disse folk ønske Reform. De
indramme de gamle Partiers mangfoldige
Spænder og Overtrædelser. Trods
det Faktum, at Levebrødspolitikerne den
ene Gang efter den anden har brudt sine
givne Vøster, haaber og tror de paa Re-
form gennem Korruptionens Kraft.
Hvorfor? De er blindet af Partiet, af
Fordomme, af Mistilliden til sine egne.
Naar en af deres Kammerater rejser sig
for at tage Del i Reformernes Gjen-
nemførelse betragte de ham med mistænksomme Blikke, hvorimod de velvillig
lader sig behandle af dem, som sta-
digt har slaaet dem.

De trænger i Sandhed til Vækkelsen.
De trænger til at blive gjort bekendte
med deres virkelige Stilling og deres
Stilling i Forhold til det øvrige Sam-
fund.

Det nytter dog ikke at indbyde disse
folk til Reformbevægelsens Lejr, thi de
kommer næppe. De vil vedblivende
tygge paa den af den kapitalistiske Presse
ferverede gamle Surdej, og lige floge
skal man blive deraf. Men lag dem
Reformbevægelsens Aviser i Hænderne;
de skal nok læse dem. Saa skal vi se at
der kommer nye Bestanddele ind i deres
Tankegang. Vi ønsker blot at saa Jodel
til at tænke for sig selv, saa vaagner de
op efter Haanden. Denne gamle Væ-
ttede, at Partibosserne indgiver Valger-
ne al aandelig Høje med Sler, bør op-
høre. Naar de saa kommer til at tænke,
da kommer Forandringen. Vi gjør in-
genlunde Fordring paa at have truffet

de rette Fremgangsmaader. Høllepartiets
nuværende Program trænger uden Tvivl
til, og vil ogsaa undergaa Forandring i
et og andet, naar det kommer til en egen-
lig Gæve; men vi paastaar at have truffet
det rette Princip, idet vi foranlader det
politiske Studium, som alene kan føre
til ret fornuftige af Borgerrettigheder
og Borgerpligter.

Enhver Ven af Reformen bør der for
slutte sig til Høllepartiet, og være med
til at give det den Daunelse, som bedst
kan lede til Gjennemførelsen af de saaledes
store Løgaver. Og de, som allerede er
i Partiet, bør arbejde for dets Udbredelse
ved at udsprede Reformliteratur blandt
sine Naboer. Send Ederes Landsmand
„Stjernen“, og vil de ikke paa anden
Maade tage et Blad, der har en forskel-
lig politisk Hæve fra det, de er vant til
at læse, saa betal det for dem, — saa
skal de nok læse det. Sagen er hverken
farlig eller dyr. „Stjernen“ sendes i
otte Uger paa Brev for 15 Cts., og fra
nu af og indtil Præsidentvalget for den
lave Pris af 60 Cts. Enhver Ven af
Sagen kan taale at bortforære et Par
Eksemplarer.

Stem ikke at dette er et overmaade
vigtigt Aar for os. Det er første Gang,
vi stiller et nationalt Tidst i Marken,
og vi maa gjøre alt hvad der staar i vor
Ragt for at faa en saa stor Tilslutning
som muligt. Monopolist-Partiets Aviser
vil blive spredt over hele Landet i en
uhandselig Syndeflod. Deres Blad-
givere vil i læssvis udbende frie „Prøve-
numre“, som Kapitalisterne betale for,
vi maa bruge det Papir, vi har, til at
modvirke denne Fremgangsmaade saa
meget som muligt.

Vag Gjerningen ligger Tanken.

I Tidsskriftet Arena for Mars fin-
des følgende efter vor Mening gyldne
Tanketegn:

En ny Tidssalder oprinder for Verden,
naar Samsundet tilfulde lærer at paa-
skjønne den Sandhed: Vag Gjerningen
ligger Tanken. Dog skal det ikke alene
i et Sandhed, men tillige bæve
den i en streng Overbevisning, saaledes
at enhver underordning Gjerning i Sam-
fundet udgaar fra dette Grundlag, der
bærer i sig den mulige Spire til Sam-
fundets Gjenfødselse og Verdens For-
vandling. Kun paa denne Maade vil
Hjertebungeren, Menneskeljærens gud-
dommelige Langster, finde Tilfredsstill-
else; paa ingen anden Maade tør vi
haabe at gjenremføre det store Ideal,
nemlig, at menneskelig Forbrønden skal
komme til at beherske Verden. Kristus
traf denne Sandhed nøje, da han uforbe-
holdent erklærede, at „hvor den som ser
paa en Koinde for at begjære hende, han
pør allerede bedrevet Hov med hende i sit
Hjerte.“ Med et klarere Blik end selv
de nobleste Lærere i andre Tidsalder,
skuede den store Galkæler det aandelige
eller virkelige Menneske. For ham var
det sydlige Kegeme intet andet end den
midlerdige Vølg, Hytten for det egen-
lige Sels, — den stræbelige Sær, der
omslutter Sjælen. Han saa langt dy-
bere ned end den blotte og bare Virkning
af den onde Tanke, som finder Udslag
gjennem de sydlige Tanker. Han saa den
Virking, som indvæves paa Sjælen læn-
ge forinden Tanken har naaet sin Udvik-
ling og Kulmination i Sjælsbelsdaaden
— den Tanke som nedværdige,
vansirede og forvængte Sjælen forinden
den blev i Stand til at udtrykke sig gjem-
nem det høieste Kegeme. I den af den
store Mesters Ord antydede Grundfand-
hed ligger Civilisationens mulige Sejr.
Naar Forældre og Lærere bliver gjem-
nemtrængte af den levende Betydning af
den Hedsgjerning, at der lag ved en-
hver Handling naar Tanken — Motivet,
og de fra Vuggen og op lærer de unge
onde Tankers Natur og Magt og den af-
gjorte og forandende Indflydelse, som
rene Tanker over paa Sjælen, da vil hele
Civilisationens Front forvandle sig lige-
saa slaaet som Daggryet forvandler det
mørke og skumle Landskab til et Hellig-
hedens Panorama.

Vag Gjerningen ligger Tan-
ken. Hver stiller netop den nye Døp-
nings store Hømmelighed. Dette er den san-
de „Vises Stem“, som, naar den rettelig
bliver anvendt, vil indlede en ny Himmel
og en ny Jord, der ved at have over
Menneskeljæsten fra Tilværelsens laveste
Zone eller Kjelberetage op i Hænder-
legenhedens syrlige Sale — Livets re-
ne, glansfulde og oplyste Stilling.
Lær, indprent i Baret, at en rigtig
Tanke — et Glimt af Gud — bærer i
sig Sjælen til et Nord; enhver Lidenskab,
Barnet giver efter for, slubber det
videre fremad paa den Vane; lær Var-
net at enhver uren Tanke indholder et
giftigt Forbørn, der visse vil udvikle
sig til moralsk Sepalslthed, om den ikke
bliver jaget bort fra Sindet. Lær Var-
net at Uærlighed, Øjertighed og alle dy-
rlige Tilfredsstillelser gjør for hver Time

bets aandelige Tilværelse mere og mere
utaalelig. Naar det saa indber at Syn-
den ligger i Tanken, at det for at bli-
ve lykkelig og afholdt, at dets Sjæl kan
blomstre i evig Skjønhed, berødt at det
banlygter fra Sindet alle uærlige, ned-
værdigende og sanselige Tanker og bibe-
holder dem, som er rene, uegennigtige
og opløstende, da vil et ret Liv og Højs-
ind blive en Del af dets Væsen. Det
er Forældres og Læreres højeste Pligt at
bringe de unge til at sty uærdige Tan-
ker netop som de vilde Ky et Hus, hvor
der er Smaatopper. Dog bør man vogte
sig for ikke at dvæle for meget ved den
flette Side af Villedet, thi derved kan
man let opnaa at gjøre det let højlige
Sind sygeligt. Dval kun tilstrækkeligt
dered til at betone de uundgøelige Res-
sultater, og vend derpaa Opmærksom-
heden over paa det guddommelige Aands-
løss hølje Jæster, hvor Tanken om en
selv tober sig i Tanken om andre, hvor
Skjærligheden oplyser og forandrer, hvor
Hungeren efter Sandhed overmander en-
hver Tanke om Nydelse eller Lidenskab-
bernes Tilfredsstillelse, hvor Manddom-
men paadrager sig det guddommelige
Villedes Præg, idet den bliver Hæfster
over den lavere Selvlighed, og ufor-
ber vender Ansigtet mod Gøigeheden med
en Sjæl, der er uformørket af Tvøvlens
Taage, og et Hjerte der blusser af him-
mellys Skjærlighed.

Cyklone-Asyranse.

Cyklonerens Marstid er atter for os.
Den Vanebryder, som for saa Uger siden
fejede over Missouri, Kansas, Nebraska,
Dakota, Minnesota og Illinois var ikke
billig. Og hver Uge bringer sin Vise
over større eller mindre Hvidvælsorme,
som slaa ned, snart paa en Egn, snart
paa en anden. „Ja, men jeg frygter
ikke for Cykloner, thi der har aldrig
været nogen paa denne Egn,“ siger folk.
Der skal en Gang være den første, siger
et gammelt Ord, og at det passer paa Cy-
klon-Hjemsgjæster saavel som andre For-
hold i Livet, staafastes tilfulde af Erfar-
ingen.

Den rette Tid er at assurere for i
den og ikke efter Cyklonen har været
der.

Uden Tvivl findes der nok en Del af
vore Farmere, som har assureret deres
Gjendom mod Støve og Cyklone (hvilen
Storme i Privatkompagnerne (hvilen
Asyranse jo er god nok, men ogsaa dyr
nok); men der findes atter mange, som
ingen Asyranse har, hverken paa den
ene eller den anden Maade.

Sidste Legislaturforsamling i Staten
Nebraska vedtog en Asyranse, der be-
mynder Døpsettelsen af gjensidige Asy-
ranseforretninger for Forbrønden af Gjen-
dom udelukkende paa Landet. Som be-
kendt har et saadant Selskab mere over-
ordentlig Held bestaaet i flere Aar i Ny-
sed, Howard County, og dette Selskab
har ladet sig inkorporere under den nye
Lov. Naar vi sigte overordentligt Held,
da mener vi dermed, at Selskabet er vok-
set op til et stort Omfang samtidigt med
at det har skiftet sine Medlemmer en an-
gribelig Asyranse, uden anden Udgift
end det ubetydelige aarlige Bidrag. Be-
meldte Lov har givet Anledning til, at
fremragende Medlemmer af Farmer-
kassen i Nebraska har i Lincoln opret-
tet et gjensidigt Selskab til Forbrønden
mod Støve eller Tab ved Cykloner og
Storme, under Naam af:

The Nebraska Mutual Cyclone, Tor-
nado and Wind-Storm Ins. Co.
Dette Selskab er væsentligt grundet
paa samme Hovedbræt som de gjensidige
Brandforsikringselskaber.

Dette Selskab assurerer indtil to
Tredjedels Værdi paa Farmbygninger
og disses Indhold (ogsaa Kreaturer og
al levende Væsen); men ikke mere
end \$4000 paa en enkelt Bygning og
Indhold, ikke mere end \$10,000 paa en
Quartier Sektion, ikke mere end \$25,000
paa en enkelt Sektion og ikke mere end
\$250,000 i et enkelt Township. Asy-
ranse tegnes ikke paa gamle, forfaldne
Bygninger, Bygninger paa løse Grunde
eller saadanne, som er straaftakte.
Omformingerne ere: Medlemskon-
tingent \$1, Agentens Gebyr \$1, og 10
Cents for hver hundrede Dollars Asy-
ranse. Polisen gjælder for fem Aar;
ved Udbødet af den Tid løstes Forsy-
len \$1 i Agentgebyr og 10 Cents for
hver hundrede Dollars, Medlemskon-
tingentet gjælder en Gang for alle. Det
koster altsaa \$3 for \$1000 Asyranse i
5 Aar, og saa meget mere ved Døp-
træninger, som Tabene maatte overstige den
saalede indbetalte Sum.
Nu vil man maatte forestille sig, at
Tabene kunde falde saa tungt, at denne
Asyranse vilde blive dyr nok; men man
bør heller ikke glemme, at Asyranse
bliver spredt over en hel Stat, og at der
for Cts. paa en enkelt Egn, hvor en Cy-
klone hjemsgjætte, sig 20 Mand, blot vilde
være et Par, som var assureret i dette

Selskab. Hvad det isørigt angaar med
Spekulationer over, hvorledes Tabene
vilde falde, gjør man bedst i at holde sig
til det Erfaringens Eksempler. Jonas
Gjenfaldige Tornado Selskab blev orga-
niseret i 1884 med samme Betalings-
selskab som det her omtalte Nebraska-Sels-
skab. I disse 7 Aar har Selskabet blot
gjort 2 Døptræninger for \$1000. Do-
talomformingerne i 7 Aar pr. \$1,000
har blot været \$4, eller 57 Cents pr.
Aar.

Den billigste Asyranse i et Privat-
kompagni er, saa vidt vi ved, \$10 pr.
\$1000 for 5 Aar, eller \$2 pr. Aar. Zo-
wa har hidtil været mere harget af Cy-
kloner end Nebraska har; der er altsaa
ingen nærliggende Grund til at frygte
for, at Asyranse efter den gjensidige
Plan skulde blive dyrere her.

De, som har prøvet gjensidig Brands-
asyranse, ved hvilken Besparelse, over
er, og for dem er videre Forklaring
flødig.

Der er blot en Hage ved dette Sels-
skab, men den er kun midlertidig. Det
er nemlig den, at Selskabet endnu ikke
er traadt i Kraft. Inkorporationsar-
tiklerne byde, at det skal træde i Kraft,
naar \$150,000 er tegnet. Sidst vi hørte
fra Sekretaren var det tegnet ca. \$100,
000; men Resten kan hurtig naas; sæt
at blot 50 Farmere rundt omkring i
Staten tegnede sig for hver \$1000 mere,
saa var Selskabet i Gang. „Stjernen“
Redaktør har paataget sig at hjælpe For-
retningen i Gang. Kom ind hos ham
og saa Ederes Ansøgning udfyldt, hust
at en Sines Ansøgninger eller flere fra
Howard Co. vil bidrage vægtigt til at
sætte Planen i Scene. Folk, som har
assureret i Rygted Brandassuransse, op-
fordres til at bringe deres Polise med,
for at vi kan bruge den til Rettesnor ved
Udflydningen af Ansøgningen. Der
bliver ingen Penges at betale for Asy-
ranse gaar i Kraft og Poliserne er fær-
dige til Udbæring.

Fra den nationale Hovedstad.

En Bantifilial vil muligvis blive
oprettet paa Udstillingspladsen i Chi-
cago. En Resolutions desangående er
vedtaget i Huset. Formodentlig vil Che-
mical National Banken i New York saa
dette Privilegium.

Huset har anvendt hele Ugen paa en
Kranjel over, hvem der havde fjøbt de
fleste Stemmer — Republikaneren Hayes
eller Demokrateren Hadwell fra 25de
Kreds i New York Stat, i det begge
gjorde Fordring paa et Sæde i Kongres-
sen. Sagen blev afgjort til Gunst for
Hills Demokrat, og han fik Udsækken.
Denne usle Sag har optaget mere Tid i
Dagspressen og i Kongresen end hele
den øvrige Døpningssammen.

Gjærens Taktsigelse. Et Stats-
minister Blaine har den russiske Kejsers
gjennem For. States's Gesandtskab i Pe-
tersborg sendt det amerikanske Folk sa-
gende Taktsigelse: „Jeg føler meget rørt
over den Interesse og Gæbhed, som det
amerikanske Folk lægger for Dagen ved
at sende herover Stikbladninger af Mel
til mit nodlindende Folk. Jeg ønsker at
de vil overbringe det amerikanske Folk
mine hjerteligste Tak.“ Kejseren for-
rede Kapt. Sargent af Sibir, „Indi-
ana“, som førte Rådningen over, et
emalieret Drifkeglas som Erkendings-
hedsbævis.

Behringshavs-Sagen. Dette
fildne Spørgsmaal er atter bilagt for
et Aar, dered at England og de For-
stater paany har gjort en saaledes Over-
enskomst om, at begge Regjeringer skal
bestytte Salerne i Aar over. Papirerne
blev sidste Uge understrukne af Stats-
minister Blaine og den engelske Gesandt,
Sir Julian Pauncefote. Blaine fik
altsaa sin Vilje frem, og Salisbury,
som haardnakket holdt paa, at der ingen
flere Tidstifter maatte laves, men at
Sagen over Hals og Hoved skulde ord-
nes, maatte til lyvende og lidst give op.

Den kinesiske Kur. Det af Hu-
set vedtagne Lovforslag til den ubetinge-
de Udlukkelse af alle Kinesere er begyndt
at dukke op i Senatet, men vil forhæn-
dentlig der saa det Dølfeslod, det færtje-
ner. I Torsdags var Sagen frem til
Behandling. Under Debatten blev det
af flere stærkt betonet, at den nuværende
Scotts Lov, som var beregnet at gjælde
indtil 1894, lægger alle de Vegransnin-
ger paa Kineserindvandringen, som kan
forenes med Ret og Billighed. Sena-
tor Sherman, Formanden i Udvalget
over udenlandske Anliggender, paasjete,
at Huset's Bill gaar i sin Tilfidsbetælle
af alle Menneskerettigheder uder
noget som helst der har været ført frem
for Landets Kongres. Et Forslag, som
under Trufel af fem Aars Tugthusstraf,
forbyder 400,000,000 Mennesker at
lande ved vore Kyster, var efter hans
Mening et barbarisk Dekret af rene

Band. Vedtagelsen af en slig Lov vil
ufejlbartigt afbryde, vor diplomatiske
Forbindelse med Kina, og hvad vilde
vor Høndel med Kina blive til? De
de da tvinges til at høre vort Ze og
dre kinesiske Produkter gennem
Havne, og Vancouver vilde omg-
ve San Francisco som Havnslad, og
vilde det blive til med de mange
Amerikanere, som ere bosiddende i
til Afstemning; men selv om det
saa vidt vil det ganske sikkert blive
ret.

Generere: — Med 43 mod 14
tog Senatet en Resoluition, hvorved
nuværende Kineserlov skal vedblive
Kraft ti Aar fra Dato. Det ender
Sagen for denne Sessions vedkommende.

Liberalitet mod Landvæsen
Udvalget i Huset vil i Aar foreslaa
millioner Dollars bevilges til Agricul-
turaldepartementet. I Huset er der
Ungvingen til Dntel Jerry's Depart-
ment næppe tre og en halv Million; men
der skal ogsaa noget ekstra til i Aar
at dække Bejrsignalsbureauets Udgift
Udgifter og til Skjødningsingen, der
jo er en ny Ting. Der har været
tever meget for at udstrække Bejrsign-
tjenesten til Landdistrikterne for det
de blive til virkelig Gavn for Land-
get. Udvalget mener ikke
blive Tale om dette, da det vilde
en betydelig Ekstraudgift, og Statu-
ret er jo rent udplyndret. Planen er
nemlig den, at der skulde hejsses Væ-
naler paa enhver Jernbaneafdeling og
ethvert Jernbanetog. Men det vil
koste \$1,000,000, og der er ikke
om at et saa fattigt Land som de
Stater nu er blevet kan taale en saadan
Ekstraudgift.

Til Sølvets Venner. Den
nationale Solokonvention, som i No-
ber, 1890, blev afholdt i St. Louis,
nedsatte et Udvalg, hvis Hovedbræt
at sammentale en ny Konvention, naar
somselst Nødvendigheden maatte
det. Dette Udvalg, hvis Hovedbræt
er her i Hovedstaden, mener at Stillin-
gen nu er saaledes, at den byder enhver
Ven af den dobbelte Montfod at optage
de prompt og energist i Forbindelse
sine Meningsfæller over det hele
Udvalget har derfor udstedt Indbødelse
til en Konvention, der skal findes
den anden nationale Solokonvention,
afholdes i Washington, 26.—27. Mar.
En af Hensigterne med dette Udvalg
er at fremme den frie bimetal-
Montning. Udvalget ledsager Ind-
bødelsen med følgende Rebejrsigelse
Handling: Dette Skridt tilskyndes
Guldhyrtens uretigheder Tilfænde-
velse af, at de vil tilfærdiggøre Solop-
maalet for mindst ti Aar endnu, og
muligt foretage det Udværgingshjem-
som har eksisteret i type Aar af 43
af en Penge-Standard, som stadig
dyrere og dyrere. Den Mand, som
ved, at Demonstrationen af Sølvet
rede Penge-Standarden i de For-
ster, maa i Sandhed have en temmelig
sløv Fattetone. Guldet bliver knappere
og knappere, og det vil vedblive at
knappere og dyrere indtil den dobbelte
Montfod bliver gjenoprettet, og der
ved bliver noget andet end Guldet,
kan bruges til at indfri Nationens
Pirpenge og Noter. I samme Forsøg
som Penge-Standarden stiger, falder
Briser, og en forholdsvis Tilvækst
Gjælden finder Sted. Det ene er
andets Modfættning, og de hele er
ginningsens Bærl. En bedre Maade
en Klases Berigelse paa en andens
Kostning kunde memefelig Døpning
neppe udbænde end netop en stigende
Penge-Standard, og siden 1873 har
denne Indretning's Virkninger overstet
Millioner af den af den ene Klasse
differerede Riddom over i Komme
ikke-berigende Klasse. I type Aar
dette foregaet, og dog tover en til
tagelsen af Høiters Interesser til
Kongres, ret som om den er forfærdet
Guldets Trykkestang.

Folket ønsker nok ingen 70-Cents
Lor, men ej heller vil de taale, at Døp-
ten under det hyllertiske Naab om „erlige
Penge“ er vokset op til en 150-Cents
Dollor, og stadig vokser efter store
store Omgang. Der kan findes folk,
som alt er bleve fæde af den lange
Snal om Sølv; men folgen af Mon-
metallismen bliver, at Sølvet loales
køales, og Landets Arbejdere gaar i
den.

Indianere i det hvide Hus
To firskarne Eksemplarer af Wash-
Stammen strejfe forledens Eftermiddag
op til Døren af Præsidentens Bopal og
læste sine Bytter paa Trappen. De
vare gode Typer af den røde Stammen
klædt i Kostumer, der var halvt vildt
halvt siviliserede. Den ene var en
big Yagling, men hans Ledfager var
provet Krieger fra Clentem, over